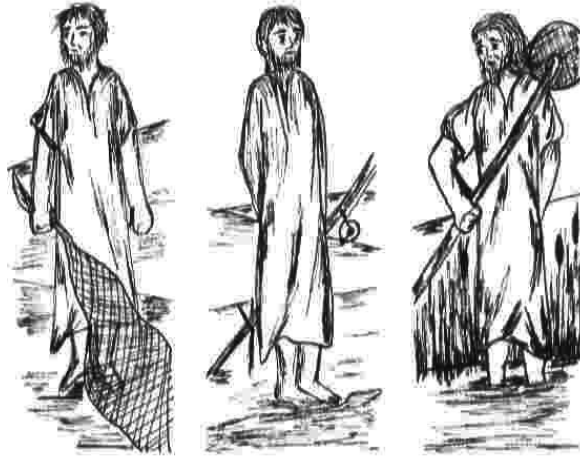

Geroepen om te redden!

Petrus. Jakobus. Johannes.

Andreas. Filippus. Bartolomeüs.

Meditatie ds. Gerard Rinsma
zondag 10 februari 2019
(vijfde zondag na epifanie)

Eerste schriftlezing: Jesaja 6:1-6
Evangelielezing: Lucas 5:1-11

OVERWEGING

Gemeente van onze heer Jezus Christus, lieve mensen,

Je kan er niet om heen. Jezus had succes met zijn boodschap van het koninkrijk van God. Nadat hij gedoopt was in de Jordaan, de stem uit de hemel had gehoord, in de woestijn de verzoeking van de duivel had doorstaan. Dan lezen we: En de roep over Hem ging uit door de gehele streek. En Hij leerde in hun synagogen en werd door allen geprezen.

Want Jezus keerde, zo vertelt Lucas, gesterkt door de Geest, terug naar Galilea.¹ Dit vers vindt het niet in de andere evangeliën, maar wel bij Lucas en in Handelingen. 'U weet wat er gebeurd is, zal Petrus zeggen: in heel het joodse land, het eerst in Galilea, na de doop die Johannes verkondigde: dat God Jezus uit Nazareth zalfde met heilige geest en kracht²; Petrus laat er geen twijfel over bestaan. In Jezus uit Nazareth –

---

¹ Lucas 4:14 Jezus keerde, gesterkt door de Geest, terug naar Galilea. Het nieuws over hem verspreidde zich in de hele streek.

² C.J. Den Heijer.

Aan het begin van zijn evangelie wil Marcus er geen twijfel over laten bestaan dat Jezus een charismaticus was - een man die met de geest van God is begiftigd. Wie echter verder leest in het oudste evangelie komt tot ontdekking dat de geest niet vaak meer wordt genoemd. Het zal niet de bedoeling zijn geweest van Marcus de geest ongemerkt te laten verdwijnen, maar het valt wel te betreuren dat de lezer(es) er niet vaker aan wordt herinnerd dat Jezus geïnspireerd werd door Gods geest.

Lucas heeft de tekst van Marcus gelezen en het kost weinig moeite te constateren dat hij van mening is dat de geest te weinig aan bod is gekomen. Ten opzichte van zijn bron legt hij accenten die aan duidelijkheid weinig te wensen meer overlaten. Na het verhaal over de doop in de Jordaan schrijft Lucas: 'Vol van heilige Geest keerde Jezus terug van de Jordaan. Hij bleef veertig dagen lang in geestvervoering in de woestijn' (Lucas 4:1). Na de verzoeking van Jezus in de woestijn keert hij terug naar Galilea 'in de kracht van de Geest' (Lucas 4:14). Dit vers vormt de inleiding op het verhaal over Jezus' optreden in de synagoge van Nazareth. Deze episode zoekt men tevergeefs in de drie andere evangeliën, terwijl het zonneklaar is dat de perikoop voor Lucas van centrale betekenis is geweest. In de synagoge van zijn woonplaats laat hij Jezus een gedeelte voorlezen uit het boek van de profeet Jesaja.9 Ik citeer de passage: 'De geest van de Heer rust op mij; daartoe heeft Hij mij gezalfd. Om aan armen de goede boodschap te brengen heeft Hij (God) mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating aan te kondigen en aan blinden het licht in hun ogen, om verdrukten in vrijheid te laten gaan, en een jaar of te kondigen dat de Heer welgevallig is' (Lucas 4:18-19 = Jesaja 61:1-2). Nadat Jezus de verzen heeft gelezen, sluit hij de boekrol en zegt: 'Vandaag is het schriftwoord dat u hebt gehoord in vervulling gegaan' (Lucas 4:21). In deze zinsnede wordt de visie van Lucas op pregnante en niet mis te verstane wijze onder woorden gebracht. De geest Gods leidt hem, inspireert hem en brengt hem tot vreugde, blijdschap en jubel (Lucas 10:38). In zijn tweede boek maakt Lucas niemand minder dan Petrus tot vertolker van zijn gedachten over Jezus: 'U weet wat er gebeurd is in heel het joodse land, het eerst in Galilea, na de doop die Johannes verkondigde: dat God Jezus uit Nazareth zalfde met heilige geest en kracht; hij trok weldoende rond en genas allen die in de macht waren van de duivel, want God was met hem' (Handelingen 10:37-38).

Wie eenmaal op het spoor is gezet van de geest in het evangelie van Lucas en nieuwsgierig op zoek gaat naar nog meer facetten, duet al snel nieuwe ontdekkingen. Bij Marcus verschijnt de geest bij de doop van Jezus in de Jordaan. Dat is in het evangelie van Lucas ook het geval, maar wie de moeite neemt terug te bladeren, leest in het verhaal over de geboorte van Jezus de volgende woorden van de engel Gabriël tot Maria: 'Heilige geest zal op u komen en kracht van de Allerhoogste zal u overdekken. Daarom zal het kind heilig genoemd worden, zoon van God' (Lucas 1:35). Deze woorden krijgen een bijzonder reliëf wanneer we ze leggen naast de eerder uitgesproken boodschap van dezelfde engel aan het adres van de priester Zacharias met betrekking tot de geboorte van zijn zoon Johannes: 'Om zijn geboorte zullen zich velen verheugen, want hij zal groot zijn in de ogen van de

de historische Jezus van vlees en bloed – was een bijzondere kracht werkzaam. Want hij trok weldoende rond en genas allen die in de macht waren van de duivel, want God was met hem' ³ Hij heeft allen gezond gemaakt die onder de macht van de uiteenwerper lagen, omdat God met hem is geweest.⁴

Kom daar nog eens om in deze tijd. Waar vindt het evangelie nog zo'n weerklank, waar brengt het nog zulke mensengroepen op de been?

Want er zijn wel meer mensen met lef geweest, met een groot hart, maar wat Jezus tot Gods Zoon maakt is de verbinding met de Vader door de heilige Geest. Noem het 'heilig' vuur, dat hem dreef: deze heilige geest is als een duif op hem neergedaald en doet hem ongehoorde dingen doen en zeggen.

Zoals twee weken geleden, als hij leest:

De geest van de Heer is op mij
daarom heeft Hij mij gezalfd

om aan armen het grote nieuws bekend te maken.

Hij heeft mij gezonden om gevangenen vrijlating aan te kondigen
en blinden herstel van hun gezicht;

om mishandelden heen te zenden in vrijheid,

om aan te kondigen het aangename Jaar van de Heer.⁵

Dan rolt hij de Jesajaboekrol weer op, geeft hem aan de dienaar terug – en gaat zitten. Wij denken: hij gaat terug naar zijn plaats. Nee, in de synagoge is dat net andersom. Gaan zitten, dat deden zij, die iets te zeggen,

---

Heer. Wijn en sterke drank zal hij niet drinken, met heilige geest zal hij vervuld worden, al in de schoot van zijn moeder (Lucas 1:14-15). De zoon van de priester in Jeruzalem zal "geestdrager" zijn vanaf het allereerste begin, in de moederschoot. Kan het spoor nog verder terug gevolgd worden? Lucas geeft op die vraag een bevestigend antwoord: de zoon van de jonge vrouw in Nazareth zal zelfs drager van de geest zijn vanaf zijn verwekking - ja, ten diepste is hij door de geest Gods verwekt. Wie het geboorteverhaal in het evangelie van Lucas - voor Mattheüs geldt hetzelfde - leest uitgaande van de dogmatische vooronderstelling dat het in deze perikopen gaat om 'de maagdelijke geboorte' doet de teksten geweld aan. Ik schreef het al eerder: het gaat niet om de maagd Maria, maar om de geest Gods.

³ Hand. 10:37 vv. U weet wat er in heel het Joodse land is gebeurd, hoe het begon in Galilea, hoe God, na de doop waartoe Johannes opriep, Jezus uit Nazareth met de heilige Geest heeft gezalfd en met kracht heeft bekleed. Hij trok als weldoener door het land en genas iedereen die in de macht van de duivel was, want God stond hem bij. Wij zijn de getuigen van alles wat hij gedaan heeft, in het land van de Joden en ook in Jeruzalem. Zeker, ze hebben hem gedood door hem aan een kruishout te hangen, maar God heeft hem op de derde dag weer tot leven gewekt en hem aan de mensen laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan enkele getuigen die daartoe door God waren aangewezen, aan ons namelijk, die samen met hem gegeten en gedronken hebben nadat hij uit de dood was opgestaan. Hij heeft ons opgedragen daarvan getuigenis af te leggen en aan het volk bekend te maken dat hij het is die door God is aangesteld als rechter over de levenden en de doden. Van hem getuigen alle profeten dat iedereen die in hem gelooft door zijn naam vergeving van zonden krijgt.'

⁴ Nab

⁵ Lucas 4:18

iets te leren hadden. De rabbiën gaan zitten. Wat zou dat nu zijn? Alle ogen zijn op hem gericht. Dan klinken de raadselachtige, volstrekt onverwachte woorden: 'Vandaag, terwijl u zat te luisteren is dit schriftwoord vervuld.'

En we lezen er vaak overheen, maar juist nu valt het me op dat ze daar in die synagoge verwonderd zijn geweest over de genaderijke woorden die uit zijn mond vloeiden. Maar hier pak ik even het vergrootglas erbij: want onze nieuwe vertaling maakt dezelfde fout als de vroegere Statenvertaling. Ze verdoezelen het woordje 'genade.' De Statenvertaling heeft het over de aangename woorden, die uit zijn mond voortkwamen⁶, de NBV over genaderijke woorden⁷, die uit zijn mond vloeiden, maar letterlijk staat er dit: Ze verwonderden zich over die woorden vol genade die zijn voortgekomen uit zijn mond.⁸

Had Jezus daar een donderpreek gehouden, had hij bedreigd met hel en verdoemenis, had hij hen het oordeel aangezegd, zoals Johannes de Doper, had hij daar de mensen voorgehouden dat er vele geroepen zijn, maar weinige uitverkoren, had hij gepreekt over het geween en tandengeknars⁹, dan was er, denk ik, niets aan de hand geweest. Dan hadden ze

---

⁶ SVV Luke 4:22 En zij gaven Hem allen getuigenis, en verwonderden zich over de aangename woorden, die uit Zijn mond voortkwamen;

⁷ NBV Lucas 4:22 Allen betuigden hem hun bijval en verwonderden zich over de genaderijke woorden die uit zijn mond vloeiden,

KJV Luke 4:22 And all bare him witness, and wondered at the gracious words which proceeded out of his mouth.

NAS Luke 4:22 And all were speaking well of Him, and wondering at the gracious words which were falling from His lips;

NJB Luke 4:22 And he won the approval of all, and they were astonished by the gracious words that came from his lips.

L45 Luke 4:22 Und sie gaben alle Zeugnis von ihm und wunderten sich der holdseligen Worte, die aus seinem Munde gingen,

⁸ WHO **Luke 4:22** Kai. pa, ntej evmartu, roun aurtw/| kai. evqau, mazon evpi. toi/j lo, goij th/j ca, ritoj toi/j evkporeuome, noij evk tou/ sto, matoj aurtou/

W78 Luke 4:22 Allen bevestigden Hem hun instemming en verbaasden zich, dat woorden, zo vol genade uit zijn mond vloeiden.

W95 Luke 4:22 Ze betuigden Hem allemaal hun bijval en verbaasden zich over de woorden van genade die uit zijn mond vloeiden

ELB Luke 4:22 Und alle gaben ihm Zeugnis und wunderten sich über die Worte der Gnade, die aus seinem Mund hervorgingen;

LUT Luke 4:22 Und sie gaben alle Zeugnis von ihm und wunderten sich, daß solche Worte der Gnade aus seinem Munde kamen.

⁹ Luke 13:22-28 En Hij trok verder langs steden en dorpen, predikende en reizende naar Jeruzalem. En iemand zeide tot Hem: Here, zijn het weinigen, die behouden worden? Hij zeide tot hen: Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg Ik u, zullen trachten in te gaan, doch het niet kunnen. Van het ogenblik af, dat de heer des huizes is opgestaan en de deur gesloten heeft, zult gij beginnen buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Here, doe ons open, en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik weet niet, vanwaar gij zijt. Dan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben voor uw ogen gegeten en gedronken en in onze straten hebt Gij geleerd. En Hij zal tot u spreken, zeggende: Ik weet niet, vanwaar gij zijt; gaat weg van Mij, alle gij werkers der onge-

geen aanstoot aan zijn woorden genomen. Maar nu, zo schrijft Lucas, ontstaken ze in grote woede. De stemming is omgeslagen, van een gevoel van bewondering voor deze veelbelovende plaatsgenoot naar een gevoel van bedreiging door wat en aan wie deze plaatsgenoot zoveel belooft! Waarom belooft Hij geen goddelijke wraak over de volkeren; dat hoort er toch bij? En wie zijn die armen, blinden, gevangenen, verbrokenen? Ze worden onzeker, bedreigd, agressief. Dat loopt uit op pure verwerping van deze messiaanse weg, van deze veelbelovende plaatsgenoot.

Juist deze verwerping ervaart Jezus als profeet. Ook hierin wordt de Profetie vervuld! Het wordt allemaal heel duidelijk als Hij de voorbeelden noemt van Elia en Elisa die gezonden werd naar een heidense vrouw die weduwe was (een verbrokene!). Elisa die de heidense Naäman van zijn melaatsheid reinigde (een in zijn ziekte gevangene!). Zo zal later Jezus naar de weduwe van Nain gaan, en een Samaritaan van zijn melaatsheid reinigen ¹⁰ Een groot profeet is onder ons opgestaan', roept men dan uit.¹¹ Maar de mensen van Nazareth hoeven Hem niet meer. En zij behandelen Hem zoals vele profeten behandeld zijn. Zodat Jezus nu aan den lijve ervaart wat Hij in de veldrede zal uitspreken: 'Wee u, wannen alle mensen wel van u spreken; immers, op dezelfde wijze hebben hun vaders met de valse profeten gehandeld.'¹²

Daarbij is het goed nu opnieuw te bedenken dat de weg van Jezus reeds door de woestijn en de verzoeking is heengegaan. Daar heeft Hij alle andere wegen, de brede, gemakkelijke wegen, afgewezen en gekozen voor die ene smalle, messiaanse weg, die tenslotte eerloos en weerloos uitkomt bij de armen, de blinden, de gevangenen, de verbrokenen. En je moet het ook niet lezen, alsof Jezus enkel door 'de Joden' zou zijn verworpen. Nee, het is een verwerping van deze messiaanse weg, die de geografische en sociale en politieke grenzen niet erkent, maar juist doorbreekt. Wat dus in deze synagoge hier gebeurt, schrijft mijn onlangs overleden docent Oude testament Niek Schuman¹³, gebeurt zomaar in de

---

rechtigheid. Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars, wanneer gij Abraham en Isaak en Jakob zult zien en al de profeten in het Koninkrijk Gods, maar uzelf buitengeworpen.

¹⁰ Lucas. 7:11 v.v. en Lucas 17:12 v.v.).

¹¹ Lucas 7:16

¹² Lucas 6:26

¹³ Niek Schuman, Een reisverhaal, lees oefeningen in Lucas, pg 46

eerste de beste kerk opnieuw. De valse profetie is de wereld nog niet uit - en hetzelfde geldt voor de kerk.

Veel betekenend schrijft Lucas dan dat Jezus de synagoge verlaat. En naar het huis van Simon gaat. Simons schoonmoeder had hoge koorts, en ze vroegen Jezus om haar te helpen. Hij boog zich over haar heen en sprak de koorts bestraffend toe. Die verliet haar, en meteen stond ze op en begon voor hen te zorgen. Toen de zon was ondergegaan, brachten de mensen al hun zieken naar hem toe, aan welke kwaal ze ook leden. Hij legde hun een voor een de hand op en genas hen. Hij dreef ook veel demonen uit, die schreeuwden: 'Jij bent de Zoon van God!' Hij sprak hen bestraffend toe en verbood hun iets te zeggen; ze wisten immers dat hij de messias was.

En als je opnieuw het vergrootglas erbij pakt, valt op dat Jezus de hele nacht door is blijken werken. Zoals bij een eerste hulp post de hele nacht artsen en verpleegkundigen paraat staan.

Pas bij het aanbreken van de dag, vertrok hij en ging naar een eenzame plaats. De mensen gingen hem zoeken, en toen ze hem gevonden hadden probeerden ze hem ervan te weerhouden bij hen weg te gaan. Waarop Jezus dan zegt: 'Ook in de andere steden moet ik het goede nieuws over het koninkrijk van God brengen, want daarvoor ben ik gezonden.' En hij maakte dat goede nieuws bekend in de synagogen van Judea.¹⁴

Het goede nieuws, het evangelie sloeg daarom zo aan, omdat het hoop wekte, hoop voedde, hoop gaf. Op een ander, een beter leven. Dat is het geheim achter het succes. Maar ook de reden, dat Jezus beseft dat hij het niet alleen kan, maar mensen nodig heeft. Alleen waar vind je die en hoe vind je die?

Ooit lang geleden - mag u best weten - ben ik om die reden dominee geworden. Ik wilde mensen helpen, hoop geven, het evangelie brengen. We begonnen met zestig man – gelukkig met bijna de helft vrouwen – aan de studie. Twee derde haalde de eindstreep. Maar – en dat wil u misschien niet geloven – op dit moment zijn er nog maar 24 als predikant werkzaam, waarvan 8 in een instelling. Maar wat mij vooral interesseerde, was wat er nog aan idealen leefde. Wat voor idealen ze nog hadden.

---

¹⁴ Lucas 4:38-44

Ik zal u vertellen: een aantal leek op die vissers, die gefrustreerd uitroepen. 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen.'

Weet u nog: Jezus had de hele nacht door mensen genezen en demonen uitgedreven. En hier hebben de vissers de hele nacht tevergeefs zich uitgesloofd en niets gevangen.

Maar ondanks hun teleurstelling en frustratie doen ze toch wat Jezus zegt. 'Maar als u het zegt', zegt Petrus, 'zal ik de netten uitwerpen.' Omdat Jezus het zegt. Let goed op. Niet omdat hij het vraagt. Maar omdat hij het zegt. Doe het. Gooi je netten uit. Het is een bevel, dat er om vraagt om opgevolgd te worden. En ook al geloven ze er zelf niet in, het is voor een visser wel een heldere instructie. Naar diep water varen en je netten uitgooien.

En opeens moet ik denken aan het zwembad uit mijn jeugd. In het eerste en tweede bad kon je nog staan; in het derde bad niet. En daarom durfde ik met schoolzwemmen dat derde bad niet in. Ik was bang dat ik zou verdrinken.

Totdat de badmeester zijn geduld verloor en mij met een zwaai zo het water in duwde. En toen kon ik wat ik eerst niet durfde: zwemmen.

Zo stuurt Jezus die vissers naar het diepe. En sinds ik in Rio de Janeiro ben geweest, begrijp ik wat hij bedoelt. Of nog eerder: toen ik voor het eerst in 1987 Robert Smits ontmoette en vertelde hoe hij op dat Central Station van Rio hetzelfde gevoel kreeg als Petrus. Op een trappetje bij het grote stationsplein bekeek hij de hordes straatkinderen, veelal drugsverslaafd. "Alsof het een roeping was. Ineens wist ik: hier hoor ik te zijn. Hier moet ik helpen."¹⁵ Waarop hij in 1984 voorgoed terug keert

---

¹⁵ Trouw 17 december 2003 Kinderen tussen kogels en drugs

Twintig jaar geleden kwam de reislustige Rotterdammer Robert Smits tijdens een Zuid-Amerika-reis in Rio de Janeiro terecht. Op een trappetje bij het grote stationsplein bekeek hij de hordes straatkinderen, veelal drugsverslaafd. En toen: „Alsof het een roeping was. Ineens wist ik: hier hoor ik te zijn. Hier moet ik helpen.”

Smits was in die tijd begeleider van moeilijk opvoedbare kinderen in Ermelo. „Dat hele plein vol kinderen in Rio, zo schrijnend tussen verslaafden, hoeren en uitgerangeerde travestieten, had geen enkele vorm van hulp. Die ongelijkheid heeft ongetwijfeld meegespeeld bij de drang om daar, precies op die plek, te willen helpen. Maar echt verklaren kan ik het niet.”

Al snel legt Smits contact met een Amerikaanse zendeling die op een particuliere school werkt, middenin de wijk. De sportief aangelegde Smits biedt aan gymles te geven, op voorwaarde dat hij de sporthal na schooltijd mag gebruiken voor de kinderen uit de sloppenwijk. Voor hen richt Smits de sportclub Sparta op ('eigenlijk had het Feyenoord moeten heten, maar dat krijgt niemand daar fatsoenlijk uit zijn mond'). Al snel ontvangt Smits op een avond wel driehonderd sportende jongeren. „Op die manier hoopte ik deze kinderen van de straat en de drugs te houden.

Elke avond om tien uur, als de sporthal dichtgaat, trekt hij met brood en drinken naar het plein om contact te leggen met de straatkinderen. „Daar heb ik geleerd dat alles om drugs draait. Enkele tientallen jongeren, drugs-

naar Brazilië, waar hij enkele jaren later hulporganisatie REMER oprichtte in Rio de Janeiro.

En als Petrus zo ook met volle netten aan wal komt, zegt Jezus: Wees niet bevreesd, van nu aan zul je mensen vangen¹⁶. Maar een betere weergave zou zijn; van nu aan zul je mensen in het leven behouden.¹⁷

Met dat woord roept Jezus hier Petrus en de zijnen. Als vissers, die het er om te doen is de vis levend en ongeschonden uit het water te halen.¹⁸ Nu zullen zij omgeschoold worden tot leerlingen van de Heer, die met zijn gezaghebbende woorden en ontzagwekkende werken niets anders op het oog heeft dan hetgeen Hij had geproclameerd in de synagoge van Nazareth: het in leven behouden, uit dood en bezetenheid doen opstaan, van mensen. Om hen vaste grond onder de voeten te geven, daartoe zijn deze vissers van Galilea geroepen. Moet je dan helemaal naar Rio, zult u misschien zeggen? Of naar het straatarme deel van Nepal? Of naar Ethiopië? Of naar Lesbos? Nee, ook de stad Leeuwarden kent diep water. Aan de overkant van het kanaal. De wijken Schieringen, en Heegterp zijn de armste van Nederland.

En het hangt ervan af: hoe wij onszelf zien: horen wij tot de vissen, die behouden zijn? Of laten wij ons omscholen tot vissers van mensen? In het laatste geval zullen we niet stil binnen kunnen blijven zitten, maar moeten we net zoals de vissers opnieuw het meer op. Amen.

---

dealers, houden de honderden andere kinderen in zo'n wijk in hun greep. De droom van alle kinderen is leider van zo'n bende te worden, want dat betekent geld, macht, wapens en vrouwen." Met Sparta gaat het inmiddels goed. Binnenkort opent het door de gemeente bekostigde sportcomplex met zwembaden en sportvelden.

¹⁶ Jezus zegt tot Simon: vrees niet!- van nu af zul je iemand zijn die mensen levend vangt!

¹⁷ ama, zw ; zwgre, w: to bring under control and to continue to restrain - 'to control, to bring under control, to hold in check. '

zie Joz. 2:13 Rachab Zweer me dan bij de HEER dat jullie mijn familie en mij goed zullen behandelen. Ik heb jullie toch ook goed behandeld? Zweer het me, geef me de zekerheid dat jullie mijn vader en moeder, mijn broers en zusters en hun kinderen zullen sparen. Red ons van de dood!

Jozua 6:25. 5Maar de hoer Rachab werd door Jozua gespaard, samen met iedereen die tot haar familie behoorde. Hun nakomelingen wonen tot op de dag van vandaag onder de Israëlieten, want Rachab had de mannen die in opdracht van Jozua Jericho moesten verkennen een schuilplaats gegeven.

¹⁸ Schuman, een reisverhaal, pg. 49 Ik moet eerlijk zeggen dat ik dit lange tijd een even bekende als onaangename tekst heb gevonden. `Mensen vangen' - , dat roept gedachten op aan voor mij verwerpelijke manieren van geloofspropaganda en bekeringsijver. Bij voorbeeld door mensen voor het geloof te `vangen' op hun zwakke en vertwijfelde momenten. Door ze dan in het net te lokken en ze in het schip van de kerk te hijsen . . .

Maar het woordje `vangen' is hier eigenlijk misleidend. In vers 5 gaat het over vissen vangen. Daar wordt dan een ander woord gebruikt dan hier.

Het gaat hier om een woord dat in het Oude Testament verschillende keren gebruikt wordt wanneer het gaat over vernietiging van vijandige mensen en volkeren, in het bijzonder bij Israëls intocht in Kanaän. Dat is een nogal gruwelijke context. Maar juist daardoor wordt de positieve betekenis van het 'in het Leven behouden' extra belicht. Zoals de twee verspieters in Jericho, die door Rachab worden verborgen, aan haar en haar familie beloven hen 'van de dood te redden en in het Leven te behouden'